

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Vátra

Például valami kéklő
vagy narancsló hangulat, kikapcsolóan más,
válthatná meg most a melankóliát,
ahol minden foszlik és érzik, mint
esős napon északi kikötő. Lehet,
hogy déli tájakon, felsebzett sívutagokban
egy darab tiszta Erdély, egy hűvös havasi este
hiányzik. Egymásnak hiányzunk
és még sokáig nem is leszünk meg,
úgy igazán, egészen. Pedig tűzbenézők
vagyunk valamennyien. Isteneink és a
dallamok, melyek mögött könnyfelhő
futja el a lelket, ott táncolnak az
otthonos lángban. De hát hagynak-e
valaha is időt, eleget, a maga elé
néző lecsillapult, elrövedező embernek
saját tűzhelyénél, vátrájánál, cheminéjénél,
Feuerherbjénél, cookerénél, pecskájánál
és focusánál elüldögélni? Nem a
tábortüzeknél, ahol hetykén csinom-
palkóskodhat, de végül is a pajzsokon
doboló, coltokra csapó öngerjesztés
torzíja gyűlöletté a vitézséget. Hódolat
Homérosznak s nagyok mind: megtagadhatatlan
jótevőnk, aki csak fegyvert s vitézt énekelve
megtartotta férfiaknak a férfiakat, hogy
megtarthassák a maguk szentbertalan-
nappalait-és-éjszakáit s ilyen daliásnak
a történelmet. De nem érdemes
észjárássá fonnyasztani, ami egyszer-
kétszer magasztos, évezredekig orvul
őlő érvvé, testet-lelket nyomorító
ürüggé kovácsolni... Tavasz jön, ami
annyira nem számít a történelemben,
mint, hogy délután fél három lesz naponta,
meg lehet szokni. Mégis, vannak...
Például valami kéklő vagy narancsló,
kikapcsolóan más, ahol...

Lessing-menüett

*Két századvég múlt el és este lett
és itt maradt egy árva menüett:
mint télidőben alvó venyige,
másféle nedvet vezet el ide,*

*másfajta ízek, illatok felől
kígyózik, ránk fonódik, mégse öl,
csak átölel idegen partokon
öröklött testünk csokra: Laokoon.*

*Lessing, aszkéta Náthán, mit tehetsz,
ha megint germánt szégyenít a hecc,
máskéntgondolkodó nagy udvarok
felett hasogat kulisszát a rock?*

*Az ész s a test azértis telivér,
hiába önt mindegyre el a vér:
hangcseppjeid-vérjegyeid felett
emberiséget jár a menüett.*

PTK 85X.